

4 Ιουνίου 2023

Μοναχός Ιωσήφ Δοχειαρίτης (1920 - 4 Ιουνίου 1981)

[/ Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο κατά κόσμον Χρηστός Κωνσταντίνου Σπάγγος γεννήθηκε στους Σπαθαραίους της Σάμου το έτος 1920. Είχε ένδεκα αδέρφια. Αποφοίτησε από την Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου. Όταν είπε ότι θα πάει να γίνει μοναχός, η μητέρα του του είπε ότι θα πάει ν' αυτοκτονήσει. «Ο καθένας έχει την ψυχή του», είπε θαρραλέα, δίχως να καμφθεί. Φυσικά η μητέρα του δεν επαθε τίποτε. Παρότι από διάφορες περιστάσεις ο πατέρας του και τ αδέρφια του είχαν ξεκληριστεί, τα δάκρυα της μητέρας του δεν τον έκαναν να καθυστερήσει την αναχώρησή του.

Εκάρη μοναχός στην ιερά νήσο Πάτμο, στη μεγάλη μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου με το όνομα Άνθιμος το 1975. Εκάρη κατόπιν μεγαλόσχημος με το όνομα Ιωσήφ υπό του οσίου Γέροντος Αμφιλοχίου Μακρή († 1970). Επί σειράν ετών άσκησε τον ερημητικό βίο στο αναχωρητήριο του Κουβαριού της Πάτμου. Ακολούθησε τον Γέροντα Γρηγόριο Δοχειαρίτη στη μονή Μυρτιάς το 1972, στη μονή Προυσού το 1973 και στις 20.5.1980 στη μονή Δοχειαρίου. Κατά τον π. Θεόκτιστο Δοχειαρίτη, «υπήρξε εις το έ'πακρον έλεήμων. Είχε μεγάλη ακρίβεια στην έπιτέλεση των μοναχικών του καθηκόντων και ήτο φιλακόλουθος ως ουδείς άλλος». Συνεχίζοντας τα του π. Θεοκτίστου, ο γείτονάς μας π. Παλλάδιος λέγει: «Ποτέ δεν άφησε τον κανόνα του, ακόμη και όταν ήταν ασθενής. Είχε πολύ πόθο να έρθει στο Άγιον Όρος. Διακονούσε τον π. Μιχαήλ († 1983) με περισσή αγάπη. Ήταν πολύ απλός. Άνθρωπος μεγάλης αγάπης, ιδιαίτερα προς τους νέους μοναχούς. Ειρήνευε τους λογισμούς μας».

Παρακαλούσε πάντοτε τον Θεό να μην προξενήσει βάρος στην αδελφότητα. Δεν ήθελε στα τέλη του να επιβαρύνει κανένα. Στην αγρυπνία της Πεντηκοστής του 1981, για πρώτη φορά καθόταν στο στασίδι του, γιατί δεν αισθανόταν καλά. Πάντα στις μακρές ακολουθίες στεκόταν όρθιος κι έψαλλε ωραία. Δεν ήθελε να πάει στους ιατρούς. Έκανε υπακοή στον ηγούμενο και πήγε στο νοσοκομείο στη Θεσσαλονίκη. Δεν έμεινε όμως εκεί ούτε μία ημέρα. Ανεπαύθη ήσυχα στις 4.6.1981, Τετάρτη ημέρα μετά την Πεντηκοστή. Απήλθε προς Κύριον συναποκομίζων κόπους και ιδρώτες, που από χρόνια θησαύριζε για την ουράνια αποθήκη, χωρίς να ενοχλήσει κανένα, ο «ακριβής και ελεήμων». Τις πληροφορίες μας έδωσαν ο Γέροντας Θεόκτιστος Δοχειαρίτης, ο ιερομόναχος Αντίπας και ο μοναχός Παλλάδιος, που έζησαν επί έτη μαζί του.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Β' 1956-1983. σελ. 1011-1012